

Acizlik nedir?

Acizlik güç yetirememektir. İnsan aciz olarak yaratılmış dediğimizde bu sözle onun bütünüyle değersiz olduğu değil onun gücünün ve takatinin sınırlı olduğunu anlarız. İnsan hem maddi bedeni hem manevi duygularıyla cidden zayıf yaratılmıştır.

Maddî Acizlik

1- Kâinat içindeki küçüklüğü: İnsan, kâinatın içinde bedeniyle acizdir. Samanyolu Galaksisi'nde yüz milyarlarca yıldız vardır; Güneşimiz bu galakside bir toz zerresi gibidir. Gözlemlenebilir evrende ise **iki trilyona yakın galaksi** bulunmaktadır. Bu muazzam ölçekte insan, **bir toz zerresi kadar bile yer kaplamaz**. Kendini büyük zanneden insan, kâinatın terazisine konulduğunda neredeyse **yok hükmündedir**.

2- Zaman karşısında acizlik: Kâinatın yaşına göre insanlık tarihi ise bir göz kırpma süresi. Bir bireyin ömrü ise o göz kırpmanın içindeki bir milisaniye. Geceyi durduramazsın. Sabahı geciktiremezsin. Yaşı geri alamazsın. Geçeni silemezsin. Gelen ihtiyarlığı engelleyemezsin. Dün gençtin, bugün ihtiyar, bir bakmışsın saçın ağarmış, bir bakmışsın dizin ağrıyor. Ne gençliği durdurabilir ne ihtiyarlığı erteleyebilir. "Keşke dursa" dediğin an geçer. **Zaman senin üstünden geçiyor, sen zamanın üstünden geçemiyorsun.**

3- İstikbalin belirsizliği karşısında acizlik: İnsan sonrasını bilemez. Bir adım atarsın, sonucu tahmin edemezsin. İyi sandığın şer çıkar. Şer sandığın hayır olur. Gelecek, insanın bilgisini sürekli utandırır ve hesabını her gün bozar.. Acz, sadece güçsüzlük değildir. Acz; insanın, geleceğine, hatta kendisine bile tam hükmedememesidir.

4- İnsan sahip olduklarını koruyamaz: Bir ömür biriktirirsin, bir imzayla gider. Bir yanlış karar, yılların emeğini siler. Bir yangın, bir sel, bir iflas; geriye sadece "vardı" kalır. İnsan burada acziliğini görür: **Sahip zanneder, ama koruyamaz.**

5- İnsan sevdiklerini de koruyamaz: Ne kadar güçlü olursan ol, ne kadar tedbir alırsan al, ne kadar başında beklersen bekle... Bir hastalık gelir, engelleyemezsin. Bir kaza olur, önüne geçemezsin. Bir vakit dolar, uzatamazsın. Anne evladını gözünden sakınır; ama ateşini düşüremez. Baba çocuğunun başında bekler; ama acıyı üstünden alamaz. Eş, eşinin yerine hasta olamaz. İstersin ki: "Bana gelsin, ona gelmesin." Sevdiklerin üzülür, sen sadece bakarsın. Canları yanar, senin yüreğin yanar ama **acıyı durduramazsın**. Sevdiğini kaybetmemek ister, ama vakti tutamaz. Sevdiğini yaşatmak ister, ama ömrü uzatamaz.

6- Seçmedin seçildin: Şimdi dikkat et... Doğmayı **seçmedin**. Aileni **seçmedin**. Cinsiyetini

seçmedin. Zamanını **seçmedin.** Ölüm vaktini **seçemeyeceksin.** Bu durumda olan bir insan nasıl olur da kendini mutlak özgür ve mutlak güçlü zanneder?

7- Yeryüzündeki hadiselerle karşı acizdir: Bir deprem, tsunami veya volkanik patlama karşısında tüm teknolojimize rağmen ne kadar savunmasız kalıyoruz. Bir deprem anında, gökdelenlerin en üst katında oturuyor olmanızın hiçbir anlamı kalmaz. Beton ve çelik, toprağın öfkesi karşısında kâğıt gibi buruşur.

8- Bedeniyle acizdir: İnsan, bedeniyle acizdir. Etten kemikten oluşan insan nefesine, kalp atışına, sinirlerine, hormonlarına ve en basit reflekslerine bile tam mânâsıyla sahip değildir. Küçük bir arıza, bütün düzenini bozar. İnsan kendi bedeninde bile, tam anlamıyla “hâkim” değil. **Bedeninde misafir gibidir.**

9- Hastalıklara karşı acizdir: Görünmeyen bir mikrop gelir; planların altüst olur. Bir hücrenin şaşırması, hayatı tehdit eder. Koca insanı, gözle görünmeyen bir düşman yere serer. Bazen acz, dev gibi bir şeyle değil; **nokta kadar bir şeyle** görünür.

10- Ölümün karşısında acizdir: İnsan ölüm karşısında da acizdir. Ne zaman geleceğini bilmez. Nereden geleceğini bilmez. Ve geldiğinde, “dur” diyemez. İnsan burada bütün iddialarını bırakır: Çünkü ölüm, geldiğinde def edemediği ve pazarlık kabul etmeyen bir hakikattir.

11- Bilginin karşısında acizdir: İnsan bilginin karşısında da acizdir. Ne kadar öğrenirse öğrensin, bildiklerinin arttığını değil; **bilmediklerinin büyüdüğünü** fark eder.

12- Uykunun karşısında acizdir. Her gece şuurlu sende alınır. İrade kapanır. Kontrol gider. Sen uykuya hükmetmezsin; uyku seni alır. Bazen de çok istersin, uyuyamazsın. Uykusuna bile tam sahip olamayan insan hangi hâliyle “güçlüyüm” diyebilir?

Netice:

İnsan **en temel şeylerde** acizdir: Zamanda, bedende, afette, hastalıkta, sevdiklerinde, ölümdede... Yani **acizlik** insanın üstüne yapıştırılmış bir utanç değil; **insana yerini gösteren, haddini bildiren ve onu sonsuz kudrete yönelten bir hakikattir.**

Manevî Acizlik (Duyguların Acizliği)

Manevî acizlik; insanın **kalbine, hislerine, zihnine ve diline tam mânâsıyla hükmedememesi**, iç dünyasında olup bitenleri istediği gibi başlatamaması, durduramaması ve yönlendirememesidir. İnsan dışarıdan güçlü görünür; ama iç âlemine girildiğinde **söz dinlemeyen bir dünya** ile karşılaşır.

1- İnsan kalbine söz geçiremez.

Sevgi gelir; “şimdi değil” diyemez. Soğukluk çöker; “git” diyemez. Kalp, aklın emir eri

değildir. Ne zaman seveceğini, ne zaman uzaklaşacağını insana sormaz. İnsan kalbine öğüt verir; ama kalp çoğu zaman **dinlemez**.

2- İnsan hislerini sabitleyemez.

Bugün şükür hâli vardır, yarın şikâyet. Bugün umut vardır, yarın bıkkınlık. İnsan iç dünyasının havasını bile ayarlayamaz. Ne sevinci tutabilir, ne hüznü planlayabilir. Tıpkı bir deniz gibi bazen dalgalı bazen sakindir. Hisler gelir ve gider; insan çoğu zaman **seyirci kalır**.

3- İnsan pişmanlığını silemez.

Bir anlık hatanın pişmanlığı, yıllarca içinde yaşar. Zaman geçer, ama o pişmanlık geçmez. Kalp, bazı yükleri unutmaz; sadece taşır. İnsan pişmanlığı silmek ister; ama gücü yetmez. Sadece **taşımayı öğrenir**.

4- İnsan korkusunu defedemez.

Bazen ortada sebep yokken içi daralır. Tehlike yoktur ama kalp alarm verir. “Endişe etme” der; ama kalp yine çarpar. İnsan korkularını defedemez.

5- İnsan ayrılık acısını dindiremez.

“Alışacağım” der ama içi sızlar. “Geçti” der ama kalbi dinlemez. **Uğraşır ama bu acıyı def etmeye de gücü yetmez.**

6- İnsan şehvetini her zaman frenleyemez.

“Sabret” der ama dayanamaz. Helâl sınırı bilinir ama nefis zorlar. Arzu bazen akli susturur, iradeyi geriye iter. İnsan bazen yanlış olduğunu bile bile gider. İrade vardır; ama her zaman **söz dinlemez**.

7- İnsan öfkesini tam kontrol edemez.

“Sinirlenme” dersin, sinirlenirsin. Bir söz fitili ateşler; dil akıldan önce hareket eder. Sonra pişmanlık gelir, söz geri dönmez. Öfkesine bile söz geçiremez.

8- İnsan aklını kullanmakta acizdir.

İnsan aklıyla her şeyi çözebileceğini zanneder; hâlbuki akıl tek başına kaldığında ya aldanır ya da kendini kandırır. Çoğu zaman “akıl” dediği şeyi nefse vekil yapar. Aynı hatayı bile bile yapar; zararlı olduğunu bilir, yine gider. Doğruyu tanır, yanlışını seçer.

9- İnsan diline sahip olamaz.

“Susacağım” der, konuşur. “Söylemeyeceğim” der, söyler. Bir kelime çıkar, bir gönül yıkılır; dil, çoğu zaman kalbin önüne geçer. İnsan diline bile tam anlamıyla **söz geçiremez**.

10- İnsan bir sözle yıkılabilir.

Bir bakışla incinir, bir cümleyle çöker. Nice güçlü sandığı hâller, tek bir kelimeyle dağılır. İnsan ruhu sanıldığından çok daha **nahif**, çok daha **incedir**.

11- İnsan vesvese ve vehimlerine söz geçiremez.

Aklına bir düşünce gelir; “gitme” desen gitmez. “Sus” desen susmaz. Kendi zihninde ev sahibi değil, çoğu zaman **kiracı gibidir**.

Netice:

“İnsan zahiren kuvvetli ve muktedir görünür; fakat hakikatte, kendi iç âleminde cereyan eden hâllere tam mânâsıyla söz geçiremez. Kalbine gelen sevgi ve korkuya, hislerinde dalgalanan sevinç ve hüzne, zihnine hücum eden düşünce ve vesveselere hâkim olamaz. İşte manevî acizlik, insanın bu iç dünyasında hükümran olamayışıdır.”